

ЗОРНИЦА

ЕВАНГЕЛСКО ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ.

глава-та и

онуй що
суждава-
връ-
цого

ГОД. 5.

ЦАРИГРАДЪ, НОЕМВРІЙ 1869.

БРОЙ 11.

„ДА НЕ СВИДѢТЕЛЬСТВУВАШЬ НА ЛЪЖЬ.“

Всички сѣ готови за да осаждають лъжесвидѣтельствува... кто едно отъ най гнусны-тъ и най прѣтѣ-пленія. Да излъзва нѣкои прѣдъ сѣлю-вище-то и да свидѣтельствува на лъжъ, или за неправедно-то осажданіе на невинный-тъ, или за отърваніе-то на злодѣца отъ достойно-то му наказаніе, всички казвать да е лошо нѣщо, нѣма нито единъ да го одобри.

Но лъжесвидѣтелствованіе бива не само съезъ слово но и съ дѣла. Человѣкъ може по нѣкога, само чрѣзъ мълчаніе, или не говореніе да прави едно впечатлѣніе, както че свидѣтельствува на лъжъ. Ако слушашъ, на примѣръ, нѣкои да напад-накътъ несправедно одного и да го клеветатъ за нѣкоякъ работѣ, за коякто и ты имашъ свѣдѣнія и една дума отъ тебе бы опровергала лъжъ-тъ, а ты тази дума не казвашъ, то не съизволявашъ ли и ты на клеветѣ-тъ? Не свидѣтельству-вашъ ли и ты на лъжъ-тъ? Имашъ ли право да са наричашъ приателъ на оклеветаемый-тъ человекъ ако не продумашъ за защитѣ-тъ му?

Така и человекъ става лъжесвидѣтель когато исповѣдува отъ възъ нѣкои вѣр-ванія които ты нѣма въ сърдце-то му. Онези който знае нѣкоякъ многоцѣнны и душеполезны истинны, а отъ страхъ или отъ срамъ не иска да открье и да защищава тази истинна, не подпадува ли и той подъ сѣщо-то обвиненіе че лъже-свидѣтельствува?

Който види въ общій-тъ животъ на о-нѣзи между които живѣе, или въ народъ-тъ въ който ся е родилъ, нѣкои криви

обычай, нѣкои вѣрлительны навъкинуванія, нѣкои тъмны суевѣрія или заразителны ученія, и като знае че тази нѣща прѣ-пятствувать на народный-тъ успѣхъ и на истинно то просвѣщеніе, и чрѣзъ тѣхъ много души ся държатъ въ тьмелно не-вѣжество, чрѣзъ тѣхъ и народна-та съ-вѣстъ страдае и вѣчно-то спасеніе на много души ся опрощава, като види всичко това, а отъ нѣкоякъ причинъ коя да е, примѣчавя и не отвори уста-та си да защищава право-то и истинно-то и спасително-то, какъ може такъзи единъ да избѣгне отъ обвиненіе-то че лъже-свидѣтельствува?

„Вы сте мои свидѣтели,“ казва Спа-ситель нашъ. На какво да свидѣтельству-ваша? Той дойде въ свѣта да спасе грѣ-шны-тъ; насъ спасе ли? Той прощава грѣхове-тъ; наши-тъ прости ли е? Той е готовъ и силенъ да спасе до край всички които дохождатъ при Него; по-казыва ли всички да дойдатъ при Не-го? Показыва ли ний сами въ животъ-тъ си че сны были ходили при Него?

Приехте ли Исуса Христа за един-ственъ Спаситель, и само чрѣзъ сила-тъ и достоинство-то на Неговъ-тъ кръвъ да са падѣте за приеманіе при Бога? Има-те ли го като все во всехъ, най драго-цѣнный-тъ отъ всички благодѣтели и приатели? То гледайте да не бы или чрѣзъ думы-тъ си, или чрѣзъ мълчаніе-то си или чрѣзъ обходѣ-тъ си, да ся отречете отъ Господа който вы е иску-пилъ отъ вѣчна-тъ смъртъ, и така да ся явите прѣдъ Бога и прѣдъ свѣта че сви-дѣтелствувате на лъжъ.

то приетамъ... рѣ-тъ на святаго Духа.
 3:) : виждо е общій-тъ знакъ на всички-
 кои-тъ и... ющи въ Господа Исуса Христа.
 снѣ-тъ е... бѣ-тъ който Добрий-тъ Па-
 Казахъ е туринъ на всички-тъ овци шо сѣ-
 Чернѣ-тъ Негово-то стадо. Както печать-тъ на
 ри златари свидѣлствува за истинско-то
 злато, така това вътрешно обитаваніе на
 Духа отличава истинскы-тъ чада Божіа
 отъ не сащо-то злато на лъжовны-тъ
 исповѣдатели. Това е като царскы-тъ
 печать чрѣзъ който се познава соб-
 ственно-то притяжаніе на Цара. Това е
 залогъ-тъ който Испушитель-тъ дава на
 ученици-тъ си, като оброчаніе на вѣ-
 но-то избавленіе въ день-тъ на въскре-
 сеніе-то. Всички кои-то вѣрватъ иматъ
 тойзи Духъ. Читателю! имашъ ли ты
 тойзи Духъ? Който нѣма духъ Христовъ
 не е Неговъ, казва Божіе-то Слово. А-
 ко щешъ ся казва ты Православенъ, или
 Католикъ, или Протестантинъ или съ нѣ-
 кое друго добро име; отъ име-то нѣ-
 машъ полза, ако нѣмашъ вътрѣ въ сърд-
 це-то си тойзи печать отъ Духа Свята-
 го. Истинный-тъ Христіанинъ, каквото и
 да е название-то на църквѣ-тъ му, безъ
 друго ще има тойзи бѣ-тъ. А пакъ то-
 зи бѣ-тъ не дава му ся чрѣзъ челове-
 ско подѣйствованіе или чрѣзъ извърша-
 ніе-то на нѣкой външенъ обрядъ, но става
 само чрѣзъ лично-то и особно-то покрѣ-
 ваніе въ Спасителя. Господь, срдцевѣ-
 децъ-тъ не тура печать-тъ си тамъ дѣто
 срдце-то не е прѣдано Нему. Това
 съвършенно покоряваніе на срдце-то
 Богу, да ли е истинна станѣло, никой
 освѣнь Бога не може да знае, слѣдова-
 телно, Той самъ е който удара печать на
 тѣзи кои-то сѣ ся прѣдали Нему.
 По тойзи бѣ-тъ какъ става явешъ?
 Какъ ся познаватъ тѣзи кои-то сѣ Него-
 ви? За това разсѣждамы сѣщо както
 разсѣждамы за всяко друго вѣщо. "Отъ
 плодовѣ-тъ нѣкъ ще ты познаете." Вѣ-
 на-та мъдрость не е възрѣка по зарва
 нѣкое правило отъ тѣзи дуи Господни.
 Познаватъ ся не отъ име-то, не отъ исп-
 повѣданіе-то, не отъ обѣ-тъ, не отъ
 нѣкой частимъ дѣла или вѣрженіи благо-
 дѣланіи; но изобщо отъ плодовѣ-тъ си.
 "А плодъ-тъ на Духъ-тъ е любовь, ра-
 дѣ, миръ, дълготърпѣніе, благость,
 срдце, вѣра, кротость, въздржаніе.."

Тѣзи плодове приносишь ли? Тѣзи бѣ-
 лѣзи ако нѣмашъ, шо ты ползува име-то
 Христіанинъ? Ако оставашъ само съ е-
 дно сухо име, и нѣмашъ оново което
 това име означава, шо ты ползува сѣ-
 ка-та, когато нѣмашъ вѣщество-то? Отъ
 видъ-тъ на хлѣбъ ся не насичава чело-
 вѣкъ. Огнь исписавъ по стѣна-тъ не
 грѣе. Съ едно име само Христіанинъ-тъ
 ся незадоволява; трѣба му вътрѣшный-тъ
 животъ, и жива-та вѣра въ Господа Ис-
 суса Христа, и вътрѣшно-то подновленіе
 духа което е даръ отъ животворящій-тъ
 Духъ Божій.

ХРИСТИАНИНЪ-ТЪ.

Христіанинъ-тъ е истиненъ человекъ.
 Можешъ съвършенно да ся увѣрвашъ на
 дума-тъ му? Общанія-та си той вѣр-
 но испълнява. Той казва за всякоя ра-
 ботъ точно както мысли че е. Не ще да
 казва за едно вѣщо, че е истинно, ко-
 гато има суицидїе. "Който говори не-
 истинна, възвѣства праведно-то.."

Христіанинъ-тъ е честенъ человекъ.
 Той по обыча да онеправдае себе си отъ
 волкото да онеправдае сѣсѣда си. Въ
 каквато работъ и да ся захване, ты мо-
 жешъ да ся увѣрешъ, че земаніе-даваніе-
 то му ще бѣде честно и право. "Про-
 мыслийте това, което е добро прѣдъ исчи-
 къ-тъ человекъ..", "Пакъ-тъ на правед-
 ный-тъ е право-то.."

Христіанинъ-тъ е смиренъ человекъ.
 Той мысли за свои-тъ слабости, припо-
 знава че зависи отъ Бога и познава най
 богатый-тъ и най сиромашъ-тъ отъ бра-
 тия-та си като человекъ, и достойнъ за
 любовь-тъ на Избавитель-тъ му и за
 негово-то вниманіе. "Богъ на смиренны-
 тъ дава благодать..", "Който смирява се-
 бе си ще ся възнесе.."

Христіанинъ-тъ е благосклоненъ чело-
 вѣкъ. Той съчувствува съ сѣсѣды-тъ
 си, и всякога има приятнѣ души на оныя,
 кои-то срдца. Той ся труди да произве-
 де благополучіе-то на оныя, съ кои-то ся
 съдружава. Щедро-то му срдце ся ра-
 два като той разсѣва наслажденіа. На я-
 зыкъ-тъ му е законъ-тъ на благосклон-
 ность-тъ. "Приложѣте на благочестіе
 братолюбіе, и на братолюбіе любовь.."

Христіанинъ-тъ е съчувствителенъ че-
 ловѣкъ. Всякога е готовъ, до колкото е
 възможно да отдава на други-тъ честни

набрения въ каквото сѣ сторили. Като знае колко лесно и той самъ сѣгрѣшава, готовъ е да гледа съ милостиво сърдце прѣсѣяния-та на други, и е повече готовъ да имъ помага да оставатъ злото, отъ козкото да ги осекжда. "Единъ другому тѣготы-тѣ носѣте, и така ще изпълните законъ-тъ Христовъ., "Любовь-та дълготѣрли, благосклонна е.,

Християнинъ-тъ е *простителъ* чело-вѣкъ. Кривдина-та не стои въ сърдце-то му, и той не иска отмъщение. Простителната рѣчь, за неговий най непримиримый неприятель, е готова на устны-тѣ му. "Ако ли вы не простите на чело-вѣцы-тѣ сѣгрѣшенія-та имъ, то и Отецъ вашъ нѣла да вы прости ваши-тѣ сѣгрѣшенія., Какво и Христосъ е простилъ вамъ, така и вы.,

Християнинъ-тъ е *благодателъ*. Той храни гладный-тъ, облича голый-тъ, слуша на болный-тъ. Человѣчески-тѣ страданія докачатъ сърдце-то му и отгварятъ рѣкъ-тъ му, усѣща духовны-тѣ чело-вѣчески болѣсти, и той радостно употреблява и влияние-то и влияние-то си за да ги олекчава и да освобождава чело-вѣцы-тѣ отъ тѣхъ. "Даромъ сте приели даромъ давайте., "Който има свѣтовцы-тѣ добриы и гледа брата си че има нуждъ, а заключи сърдце-то си отъ него, какъ ще прѣбждва въ него любовь-тъ Божіѣ.,

СЛОВО ОТЪ МАЛКЫЙ-ТЪ ПЕТРЪ.

Петръ и Иванъ были братія: единъ день, като были самы, рекълъ Петръ на брата си. "Ела да играемъ *Черковж*: азъ да станѣ проповѣдникъ а ты слуша-тель.,

Добрѣ, отговорилъ Иванъ, да играемъ. Петръ ся качилъ на единъ столъ като на амвонъ, и като зель единъ книгъ като отъ Свято-то Писаніе, началъ да про-повѣдва слѣдующе-то:

Реченіе-то на слово-то ми е кратко и много лесно. "Бждѣте един на други добры! Ефес. 4; 32.

Има един малкъ рѣченіе отъ Еванге-ліе то парочно за малкъ-тѣ дѣца, и то-ва рѣченіе е едно отъ тѣхъ. Бждѣте про-чее добри.

1) Да не выкашь къмъ бацъ си, нито да правишь смущеніе кога го боли гла-ва-та. Ты незнаешъ що е главоболіе-

мене ма болеше единъ пѣтъ глава-та и не можахъ да тѣриѣхъ смущеніе.

2) "Да направишь тутакси онуй що ти рече майка ти, и да не іѣ понуждава-шь да повтара много пати, Иване, врѣ-ме е да иденъ да си легнешъ; защото това іѣ дотегнува много."

3) Къмъ малкъ-тъ си сестра. "По отговорилъ Иванъ, ты забрави да рѣчешъ къмъ Петра.,

"Добрѣ, рѣклъ Петръ, нещъ да по-менъ мое-то име въ слово-то си. А оцѣ ты си слушатель и не трѣбва да гово-ришь. За туй казвахъ да си добръ къмъ малкъ-тъ си сестрѣ и да я оставишь да си играе съ твои-тѣ войны.

4) "Да не плачешъ и удришь Маріѣж, когато тя кѣле и чеше главъ-тъ ти.

"По да процавашъ, господице," прѣ-сѣклъ му пакъ рѣчь-тъ Иванъ, "ти ску-бе космы-тѣ ми съ грѣбень-тъ." "Мѣл-чаніе, въ слушанище-то; не бива да гово-ришь въ черковж," выкиклъ Петръ.

5) "Коткъ-тъ да не хващашъ за о-панкѣ-тъ іѣ да іѣ теглишь, што да щипи-ишь уши-тѣ іѣ, но да іѣ малувашь и да іѣ правишь да преде.

"Остави туй и свърши слово-то си, защото азъ си уморихъ," выкиклъ Иванъ. Врѣме е, трѣбва да пѣеѣтъ, и безъ да чака свѣршкѣ-тъ на слово-то, началъ да пѣе, а Петръ былъ принуденъ да прѣ-стане. Това слово е кратко, но не мал-ко дѣйствително и полезно на всяко дѣте.

БЕЗУМНЫЙ-ТЪ ПО БЕЗУМЕ-ТО СИ.

Самодържець-тъ Траиѣж рекълъ на единъ рабинъ (хахаминъ), че желалъ да види Бога, за когото рабинъ-тъ подтвърждалъ че е вездѣ сый. "Истина е че присѣк-ствіе-то на славъ-тъ Божіѣ е всякъдѣ, отговорилъ рабинъ-тъ, но смъртно-то чело-вѣческо око не може да го види."

Понеже самодържець-тъ постоян-ствувалъ, рабинъ-тъ му рекълъ: Да ви-димъ първо одного отъ служителя-тѣ му, и тогѣзъ го завелъ вѣнъ, и като му по-казалъ слѣнце-то, рекълъ. Видѣ, ако можешъ да гледашъ славъ-тъ на слѣнце-то."

Не е възможно, отговорилъ Траиѣж, като погледнахъ въ него, помрачиха ся очи-тѣ ми, станяхъ май кого слѣпъ."

Рекълъ рабинъ-тъ: "Какъ бы можилъ ты да гледашъ Създателя кога не можешъ да тѣриишь славъ-тъ на едно отъ Нежовы-тѣ създанія?"

АМЕРИКАНСКИ-ТЬ ИНДИЙЦИ.

Читатели-ть на Зорницѣ-ть често сѣ увази за Американскы-ть Индіянци и брочно-любопытствуваѣ да знаѣтъ овече за тѣзи челоуѣци които сѣ начатъ по това име. За това давамы ту-една картинѣх която прѣдстава един-тъ тѣхъ като сѣ сѣднали тамъ въ горѣ-та слѣдъ ловъ-тъ си въ който тѣ сѣли твърдѣ сполучливи; както и свидѣствува хубава-та едра сѣрна която

лежи при крака-та имъ. Орежія-та имъ сѣ лѣкъ и стрѣлы; облекло-то имъ, както и обувка-та имъ отъ кожи; украсенія-та имъ сѣ орелски пера и гырдави отъ мечи некты, и други таквызи любопытности. Не ораѣтъ нито сѣѣтъ, но живѣѣтъ отъ ловъ. За мъжіе-ть само ловъ и бой сѣ считатъ достойни-ть и благородни-ть заниманія; за всичко друго жени-ть, горки-ть, трѣба да имъ робуваѣтъ, нито и става въ всякой дивъ и

необразованъ народъ. Жены-тъ имъ сѣ-
ятъ малко кукурузъ (мисиръ) и отъ него
имѣютъ единъ видъ хлѣбъ, но главно-то
имъ лденіе е месо. Жены-тъ копаѣтъ, же-
ны-тъ правятъ колибы-тъ отъ коры-тъ на
дрѣвя-та; жены-тъ носятъ вода и вся-
кой другъ товаръ. На примѣръ, тѣзи го-
рѣисписани юнаци, като испушкатъ чи-
буци-тъ си вѣроятно ще выкатъ на онѣ-
зи жены при огънь-тъ които е отъ задъ имъ
да дойде и да задѣне сѣрпъ-тъ за да ѣх
занесе въ станъ-тъ. Какво мыслите за
това, вы момци, които по нѣкогашъ мал-
ко по тѣзи моды ся докарвате къль се-
стры-тъ си? За маже-тъ какво сѣмъ
видѣлъ азъ въ Български нѣкои села,
маже-тъ възсѣдѣлъ на конь и жена-та
върви подиръ му пѣна-и носи и дѣте и
мотыкъ; за това пѣна да пише тука, за-
щото таквызи маже не четятъ вѣстни-
ци-тъ.

Но пыга нѣкой; кон сѣ Индіанци-тъ,
и защо сѣ выкатъ тѣи? Христофоръ Ко-
лумбъ когато въ лѣто 1492 откри Аме-
рику, мыслилъ че е стигалъ въ Индію,
защото той бѣ тръгналъ съсѣ цѣль-тъ
да намери другъ нѣкой проходъ за въ
Индостанъ. И така когато стигалъ на
сушь-тъ и намѣрилъ тамъ единъ народъ
на които физиономія-та приличаа малко
на Азиатски-тъ народы, той ги нареклъ
Индіанци. Слѣдовательно Американски Ин-
діанци сѣ наричатъ онѣзи народи които
сѣ живѣли въ Америкѣ прѣди да дой-
дуть бѣли-тъ плѣмена отъ Европѣ. Е-
днѣтъ ученъ народоописатель ги описва
тѣи. Кожа-та имъ има кавианъ боѣъ, и
ли боя-та на канель, коса-та имъ дългъ,
черкъ и много правъ; то есть никога не
сѣ накардя, брада-та скудна, очи-тъ
черни и много хлѣтъкли, носъ-тъ ши-
рокъ (но издава ся на вѣтъ и не е пло-
скать като на Арапина) устны-тъ пѣ-
ли, и лице-то е широко прѣзь страны-
тъ. Общій-тъ видъ на главъ-тъ е жгло-
ватъ и не валчестъ; чело-то е широко
но ниско, теме-то е високо, задня-та
часть на главлъ-тъ е плоската, лице-то
е голѣмо и челюсти-тъ много сини.

Таквызи сѣ бѣдѣзи-тъ на първобытни-
тъ Америкаци, прѣди да сѣ назошли
Европейци-тъ. Съставятъ особенъ единъ
типъ на челоуѣческий родъ и отличаваъ
ся отъ други-тъ колкото Монгольский
(Таргарский) типъ ся отличава отъ Е-

вропейский-тъ. Ако ся гледатъ като за-
селани отъ Лѣдовитый-тъ океанъ въ сѣ-
веръ до Маджелановъ-тъ проливъ на югъ
намѣрватъ ся въ разны състоянія на о-
бразованіе-то: нѣкои по дивни и нѣкои
по образовани. Тѣзи сѣ были раздѣлени
на много плѣмена, всяко плѣме сѣ осо-
бенъ единъ языкъ. Мосю Балби въ На-
родоописателный-тъ си Атласъ дава чи-
сло-то на тѣзи языци до 400 и ги раз-
дѣля тѣи, въ Сѣвернѣ Америкѣ 150; въ
Срѣднѣ (Централнѣ) Америкѣ 60, и въ
Южнѣ Америкѣ 190 языци.

Много отъ тѣзи языци и цѣлы племена
сѣ исчезнали. Въ 1850 по всячки тѣ
държавы наречени Съединени Стати,
имало само 400,000 души останѣли отъ
тѣзи туземски жители, които прѣди три-
ста години почти исключительно държали
онази широка земѣ и свободно сѣ ся
скытали отъ Атлантический-тъ океанъ до
Тихо-то море, и сѣ ловили мечкы, ры-
сове, вълци и други звѣрове въ про-
страны-тъ онѣзи дѣбравы които ся про-
стирали тамъ дѣто сега има многолюдни
градове и разработени нивы, желѣзни пѣ-
тица и телеграфы.

Въ Южнѣ и Срѣднѣ Америкѣ Инді-
янци тѣ ся сѣ смѣсили съ други-тъ на-
родности, които сѣ повече Спаніолци и
така ся е породило едно смѣсено наро-
донаселеніе, но въ Съединени-тъ Стати
не е станало така, ако и да е нѣмало
никакво запрѣщеніе. Европейци-тъ прѣ-
селци, (которые сѣ повече отъ Англиѣ и
отъ Сѣвернѣ Европѣ) не сѣ ся смѣсили
съ Индіанци-тъ, и види ся и отъ двѣ-тъ
страны да е имало помежду имъ едно
взаимно несхожденіе. Чрѣзь трудове-тъ на
нѣкой проповѣдници доста много отъ тѣхъ
сѣ пріели Христіанскъ-тъ вѣръ и сѣ по-
чѣкли единъ образованъ животъ, но за
жалость, число-то имъ ся умалыва. Да
ли ограничаванія-та на образованъ жи-
вотъ или като ся е отворила и обрабо-
тила земля-та че новы болѣсти сѣ ся про-
явили, или друга нѣкой причина дѣйстви-
ва, та тѣзи хора умирають повече отъ кол-
кого ся плодять, и така вѣроятно слѣдъ-
сто год. ще ся свършатъ. Правительство-
то на Съединени-тъ Стати е опрѣдѣли-
ло едикъ область да бѣде за тѣзи оста-
нѣли Индіанци. Не зема никакъвъ данькъ
отъ тѣхъ, но всякъ годякъ раздава, ка-
то дарове на тѣхъ, завивкы, шалове, по-

жеве, пушки, котли и тигани, чукове, тріони и гвоздіе и други потрібны ища. Тѣ съ страдали много онеправдаванія отъ безсовѣтны и користолюбивы тѣрговцы, а пѣтъ тѣ като дивы съ ся отыстывали съ съ страшны закланія безъ различіе на вси чы-тѣ бѣлы. Много пѣтъ ся е случавало щого смѣлым-тѣ Американецъ земледѣлецъ като ся е вращалъ отъ нивъ да намѣри колюбѣ-тѣ ся запаленѣ, и жена му и дѣца-та му или лежатъ на дворѣ-тѣ закланни или диваци-тѣ съ гы отвели въ плѣвъ. Исторіята на прѣмьнялы-тѣ сто години на Америкѣ изобилува въ крѣвопротитны боеве съ тѣзи дивы племена.

ДОБРЫЙ-ТѢ ПѢТЕВОДИТЕЛЬ НА ДѢЦА-ТА.

Въ единѣ стѣ прѣдидущы-тѣ ся листо-ве казахмы за планинѣ-тѣ Близкѣ кояго е най высокъ въ Европѣ. Онѣтъ дѣто и скать да възлѣзжѣ на върхѣ-тѣ на тѣзи планинѣ, иматъ всякогы нуждѣ за единѣ водителъ: защото има бесчетны прѣмедливны мѣста, за туй никой не смѣе да възлѣзе самѣ.

Пѣтеводителъ-тѣ знае дѣ е здрава пѣтека-та и за туй пѣтници-тѣ го земагъ за другарѣ и вождѣ.

Нѣкое врѣме всячка-та земя на Новѣ Англиѣ въ Америкѣ е была покрыва съ гѣсты дѣбравы и пѣтища не е имало. Първы-тѣ прѣселенци Европейци кога-то искали да отидатъ отъ едно мѣсто на друго, хващали съ съ залягѣ нѣкого отъ туземцы-тѣ дивы жители отъ оную мѣсто, за да имъ стане другарѣ и да гы прѣведе прѣзъ онѣзи прѣдвѣчны дѣбравы; защото туземцы-тѣ Американци были обучени и знаали добрѣ вси чы-тѣ гор-скы пѣтници и пѣтеки, щого можали да прѣминувагъ отъ мѣсто на мѣсто безъ мѣкѣ.

Мойсей, както помнятъ, които съ чели въ Ветхый-тѣ Завѣтъ въ книгѣ-тѣ на Исходѣ быгъ е пѣтеводителъ на Европ-тѣ въ пустыни-тѣ 40 години. Облакъ-тѣ е былъ водителъ на Мойсея, и звѣзда-та на Витлаемъ водителъ на звѣздобройцы-тѣ, ко-нто были дошли отъ Истокъ да ся поклонятъ на малкаго Исуса.

Когато нѣкой загуби нѣтъ-тѣ си, и не дѣ ся намѣрва, и е въ бѣдѣ да ся а най много на таквыгъ страны съ прѣмедливны, тогазы има ну- пѣтеводителъ, има нуждѣ за че-

ловѣкъ койго да му покаже истинный-тѣ пѣтъ и да го заведе по него.

Намѣреніе-то на туй дѣто ся пише тука е, да управа умѣ-тѣ на дѣца-та кѣмъ до-браго и вѣрнаго вожда Исуса Христа за неопытны-тѣ и незлобивы-тѣ смѣщества.

Христосъ стои на пѣтъ-тѣ койго за-вожда кѣмъ небе-то и обѣщава ся да за-веде вси чы-тѣ дѣца здраво прѣзъ вси чы-тѣ имъ живогъ, додѣ стигнатъ до край-тѣ на пѣтъ-тѣ и възлѣзжѣ прѣзъ порты-тѣ въ градѣ-тѣ.

СВЯЩЕННОПРОПОВѢДНИКЪ И ЛѢКАРЪ.

Единѣ священнопроповѣдникъ попы-танъ былъ нѣкого отъ одного лѣкаря не-вѣрникъ защо проповѣдва, дали да спа-се души; а той отговорилъ утвердител-но. Видѣлъ ли си нѣкого душѣ? попы-тагъ лѣкарь-тѣ:

— Не съмь, отговорилъ священнопро-повѣдникъ-тѣ.

— Чулъ ли си нѣкого душѣ?

— Не.

— Вкусилъ ли си нѣкого душѣ?

— Не.

— Помирисалъ ли си нѣкого душѣ? Не.

— Усѣтилъ ли си нѣкого душѣ?

— Усѣтилъ съмь, и за туй благодарѣ, Бога, реклъ священнопроповѣдникъ-тѣ.

Ето, реклъ присмѣятель-тѣ лѣкарь, че-тыри отъ твои-тѣ петъ чувства свидѣ-тельствуватъ че нѣма душѣ.

Добрѣ, отговорилъ священнопроповѣ-дникъ-тѣ: дозволи ми сега да ти попы-тагъ двѣ или три питання отъ твое-то знание.

— Видѣлъ ли си нѣкого болѣжъ?

— Не съмь, отговорилъ лѣкарь-тѣ.

— Чулъ ли си нѣкого болѣжъ?

— Не.

— Вкусилъ ли си нѣкого болѣжъ?

— Не.

— Помирисалъ ли си нѣкого болѣжъ?

— Не.

— Усѣтилъ ли си нѣкого болѣжъ?

— Усѣтилъ съмь, отговорилъ лѣкарь-тѣ.

Ето, реклъ священнопроповѣдникъ-тѣ, четыри отъ петъ-тѣ ти чувства свидѣ-тельствуватъ че нѣма болѣжъ, по ты зна-ешь отъ опытъ и казвашъ че има. Така е и смѣществованіе-то на души-тѣ.

Колко ослѣпява человекѣ невѣріе-то! Бѣгайте отъ невѣріе-то, сища млади, а-ко обычае спасеніе-то на души-тѣ си

ДОБРЫ ПРАВИЛА.

- 1) Никого да не си празденъ.
- 2) Гледай всякогы свършкы-тъ на нищо.
- 3) Придобый одного истиненъ прїятель.
- 4) Мысли за себе си и за сетнины-тъ си.

ВЫСОКОМЪРІЕ.

Лудовикъ Второй царь французскій, ималъ обычай да поканва по нѣкогы одного богаты тѣрговеца да иде на трѣпезь-тъ му. Този тѣрговецъ ся осмѣнилъ отъ толкава-тъ добринъ на самодържеца и державль да поиска отъ него дипломъ за благородіе. Царь-тъ даровалъ благородіе, но прѣстанылъ вече да му струва честь да го качи на трѣпезь-тъ си. А тѣрговецъ-тъ понеже ся оплакалъ за това царь-тъ му казалъ, кога та перыквахъ да идешь съ мене, имахъ та за пръвъ тѣрговецъ на державль-тъ си; но сега като станъ ты послѣденъ на благородны-тъ, голѣмъ неправдъ бы сторилъ азъ на други-тъ благородны, ако бы слѣдовалъ да ти приймахъ на трѣпезь-тъ си.

Колко добръ урокъ противъ высокоуміе-то.

НАЧЕНВАЙ ДЕНЬ-ТЪ СЪ БОГА.

Много е по добръ на не идемъ една сутринъ, отъ колкото да нѣмамы врѣме за съобщеніе съ Бога, прѣди да почнемъ дневны-тъ си работы. Слѣдующе-то, извлѣчено отъ единъ вѣсникъ, е дѣстойно за особно вниманіе.

“Много работни хора има, които пнать всякога свободно врѣме, но прѣма нвкой който не може да ся разговаря съ Бога. Негово-то ухо може да чуе между брѣмченіе-то и тронъ-тъ на машинъ-тъ, или выкъ-тъ на стѣпаны дѣлсове. Сърдце-то може да иде при Него, каковы и да съ обстоятелствата. Авраамъ, дѣто и да расположваше шатерь-тъ си, такъ той въздвигаше олтарь Господу. Така на Христїанинъ-тъ сердце-то каждѣто и да е, има такожде единъ благопрїятель олтарь, отъ който да виза темашь-тъ на молитвъ-тъ и на хвалъ-тъ.

Но почти всякой, ако иска, може да намери врѣме и мѣсто за тайно съобщеніе съ Бога, прѣди да начне дневны-тъ си работы.

Генералъ Хавелокъ, единъ знаменитъ Англичанскій командантъ въ Индія, ставаше въ часъ-тъ на четири (Европейски), ако врѣме-то за трѣганіе на войска-

тъ бѣше на шесть, за да не изгуби драгоценно-то си съобщеніе съ Бога прѣди да трѣгне.

Лугеръ, когато пиаше най много работъ, всякога намѣраше врѣме за молитвъ, понеже осѣщаше че всякога ся ползуваше отъ нежъ. Когато прѣмногъ ся притѣсняваше отъ работъ, той казваше: “Имамъ толкова работъ да върши, щото долѣ ся не можъ по три часа на день не могъ да успѣжъ..”

Съръ Матѣей-Хейлъ знаменитъ слѣдїа, такожде казваше: “Ако оставишь молитвъ и четеніе на Слово Божїе, сутринъ, то нищо не ми отива добръ прѣвъ всичкы-тъ день..”

Колко отъ насъ можемъ да намѣримъ тука причинъ-тъ на много отъ несполукы-тъ ни, и слѣдователно причинъ-тъ на недоволство-то и неблагополучіе-то ни.

СТАТИСТИКА.

Новъ Юркъ въ Америкъ, който обима повече отъ единъ милионъ жители има 125 газеты отъ които 29 сж вѣроисповѣдателны, 7 говорятъ за безвѣріе-то, 3 наскы, а други-тъ сж политическы и на извѣстія. Има още 94 періодическы списанія, отъ които 23 сж вѣроисповѣдателны. Отъ политическы-тъ газеты “Трибуна въ Новъ Юркъ” има най голѣмо обращеніе: 325,000 листа ся печатать и разносятъ всякой день.

Най голѣмо-то на свѣтъ-тъ *работалище (фабрика)* е оную което ся выка *Мирио* въ градъ Лоелъ въ шать-тъ Массачусетскій въ Америкъ. Въ него работять 40 хылады предарыжъ-кото предельт памукъ и 10 хылады конто предельт вълченъ прежъ. Изработвать ся въ него ката седмидъ 80 хылады омы памукъ и единъ миллионъ омы ката годнижъ, и 200 хылады омы зъла: а въ него работать двѣ хылады вжжѣ, и вждивеніе-то занянува единъ миллионъ гроша на мѣсець.

СЛОВОНИ ЗЪБИ.

Смѣта ся че само въ градъ-тъ Шефилдъ въ Англія вждивяватъ ся 180 тона слонови зъби, (единъ тонъ има около 900 омы) за направи на черпаче за ножеве и за други красны работы. А да ся снабди това количество трѣба да убавътъ всякъ годнижъ побече отъ 18 хылады слона.

КЪТАЙСКИ ИГРЫ.

По всички-тъ свѣтъ дѣца-та иматъ еднакъвъ любовь къмъ игры-тъ; но любовитно е че често намѣрвами исты-тъ дѣтински игры по различни земи.

Ина една игра въ Кытайъ много забавителна и любезна и на стары-тъ и на дѣца-та. Когато иска да си прѣмине време-то единъ Кытаецъ, запазва си луж-тъ и съсъ концы или телове разиграва кукли които има поставены на едно ковчеже. Толкозь съ искусни въ тѣзи играж тѣзи челоуѣцы, щото единъ гледатель ся чуди на скоростъ-тъ, на лесно-то завъртване и на редовны-тъ движенія на тѣзи бездушны мърданія.

Тази игра, която е въ Кытайцы-тъ толкозь незлобива и имъ производи голѣмо незлобиво забавленіе, като ѿ донесли въ Европѣ, подпаднѣла и станѣла една отъ най лошы-тъ игры, която ся казва карагозъ, и е источникъ днесъ на злоправны наслажденія.

РАЗНЫ СВДѢНІЯ.

Единъ разбойникъ въ Чивита Веккія, въ Италіѣ, запрѣнъ за разбойничества-та си и многобройны-тъ убійства, прѣдмалко сполучилъ да побѣгне отъ тъмницѣ-тъ, но като го уловили и щѣли да го накажѣтъ за това, той подтвердилъ че той отъ себе си не излѣзълъ отъ тъмницѣ-тъ, но че единъ ангелъ былъ дошелъ и го пуснѣлъ пратенъ отъ святѣ-тъ Дѣвѣ Маріѣ, на коѣто той много ся е кланялъ. Сега той иска отъ съдовище-то едно испытаніе на работѣ-тъ и едно съдовищно принозваніе на чудо-то!

— Едно писмо отъ Римъ, казва, че единъ тамошнѣ вѣстникъ е извадилъ едно новѣ спекулѣ за странны-тъ конто дохождатъ на Съборѣ-тъ.

За всякой новѣ спомоществователь който ся подписва и прѣдплаща за шесть мѣсеца, отъ редакціѣ-тъ намѣрватъ му съ долныѣ цѣвѣ, квартирѣ, слугѣ, пѣтеводитель за градъ-тъ Римъ и едно разрѣшеніе отъ постѣ.

— Намѣрило ся, въ Атлантический океанъ едно стѣкло затулено което имало вѣтрѣ писмо на Нѣмскыи языкъ, отъ което ся извѣстѣва че въ прѣмичѣлныи мѣсецъ Юлій единъ корабъ по име Везеръ съ 316 души, е потънѣлъ.

(Отъ Левантъ Хераздъ).

СТИХОТВОРЕНІЕ.

СУЕТА-ТА.

1

О суета на суеты,
Сѣ всички земны добрини!
Тѣй възгласява Божій гласъ
Къмъ назн грѣшны всякой часъ.

2

Богатство, лъсна суета,
И всяка слава на свѣта;
Какъ чудно пѣнять наш'-тъ дни
Съсъ скърби ужасителны.

3

И въ сладости-тъ на плѣтъ-тъ
Насита вѣма никога,
Но съ трудъ и болѣсть и бѣды
Измѣчатъ наши-тъ души.

4

Увы! тѣ всички въ този свѣтъ
Завчасъ ся губятъ като цѣтъ,
Заранъ цѣтътъ процѣфуватъ
А при вечеръ повѣхуватъ.

5

Додѣ тѣй гинемъ въ суетѣ,
Минуватъ дни-тъ съ бързотѣ,
И насъ съсъ вѣтрены крыла
Занасятъ ны къмъ вѣчностъ-тъ.

6

Но ты, О, Боже, милостивъ
Спаси ны въ този свѣтъ нечестивъ,
Отъ всякъ празникъ суетѣ
Въ тѣкъ тѣмѣ съвѣкъ на смъртъ-тъ!

7

Съ небеснѣ мѣдростъ насъ дарн
Да диримъ вѣчны добрини,
Додѣ да свѣршимъ земный пѣтъ
И да посрѣнимъ страшный сѣдѣ.

8

Сърдця ни, Боже, освати
Насъ, слѣпи, въ пѣтъ-тъ уведи,
Що води вѣрно въ славный Рай
Да смы блаженны тамъ безъ край,

Ив. А. Т.

Въ печатницѣ-тъ на А. Минасіана у Джамѣ-ханѣ.